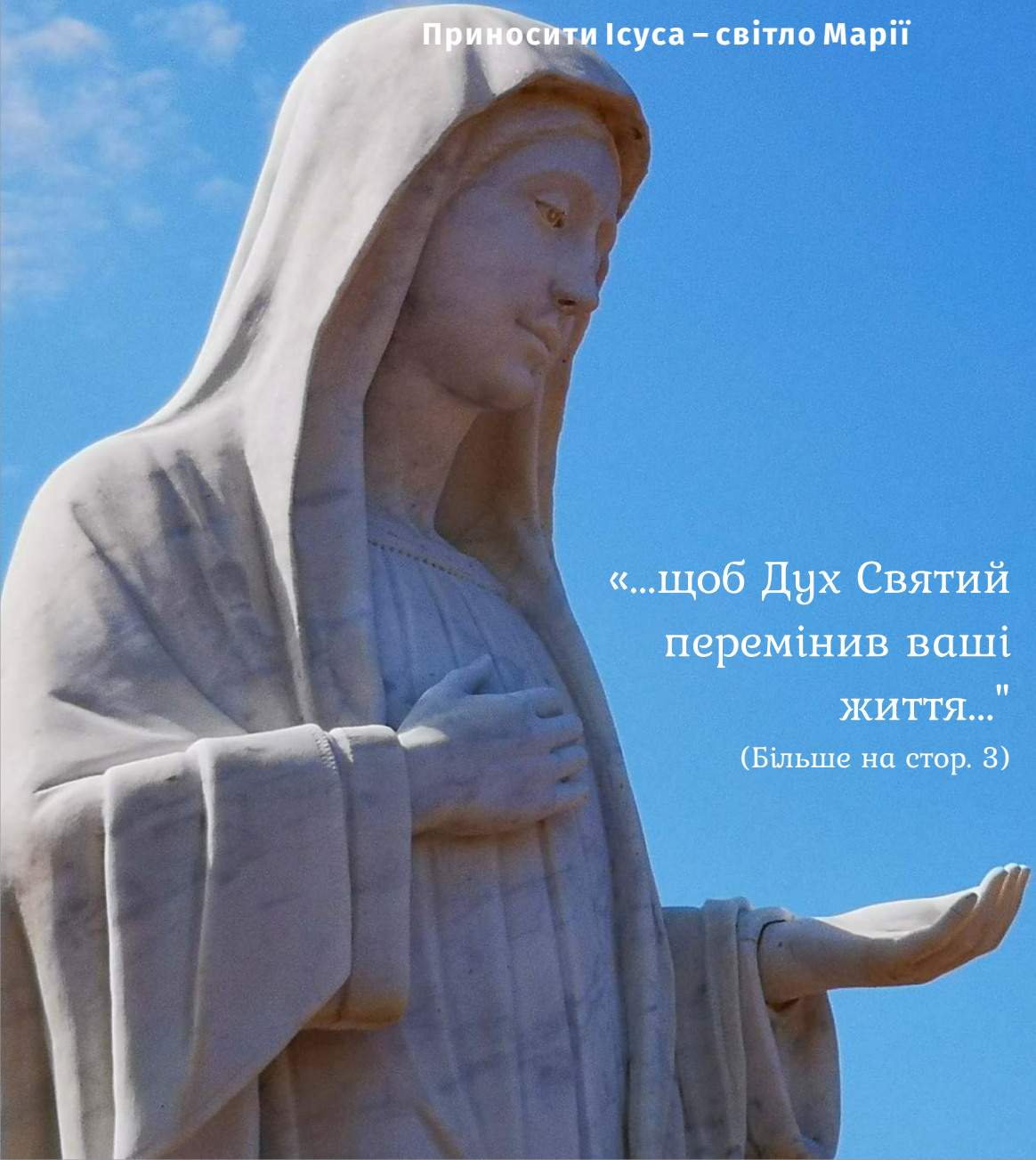

ЧЕРВЕНЬ 2020

СВІТЛО МАРІЇ

Приносити Ісуса – світло Марії

«...щоб Дух Святий
перемінив ваші
життя...»

(Більше на стор. 3)

Читайте у цьому номері:

<i>Послання Богородиці, Цариці миру</i>	3
<i>Роздуми для молитовних груп</i>	4 - 9
<i>Послання на тему: "Дух Святий переображає"</i>	10
<i>Перша субота в місяці</i>	11
<i>Дев'ятниця до 39-ї річниці явлінь Богородиці у Меджутор'ї</i>	12 - 13
<i>Славко Барбарич "Святе Полум'я"</i>	14 - 18
<i>Свідчення "Дотик Меджутор'я"</i>	19 - 21
<i>Оголошення</i>	24 - 25

**СВІТЛО
МАРІЇ**

Принесити Ісуса – світло Марії

ІНТЕРНЕТ-ГАЗЕТА "СВІТЛО МАРІЇ"
Щомісячний духовний імпульс для молитовних груп
і людей, пов'язаних зі спільнотою «Світло Марії».
Виходить напередодні першої суботи місяця.

Запрошуємо підписатися на газету: www.svitlomariji.com.ua Контакти: gospa3@gmail.com

ПЕРША СУБОТА МІСЯЦЯ - день, коли ми духовно єднаємося: молимося Розарій, роздумуємо над Словом Божим, беремо участь у Святій Месі, поклоняємося Пресвятим Дарам, роздумуємо над темами, порушеними в газеті «Світло Марії».

"Дорогі діти! Моліться зі Мною за нове життя всіх вас. У своїх серцях, дітоньки, знаєте, що треба міняти: поверніться до Бога і Його заповідей, щоб Дух Святий перемінив ваші життя й обличчя цієї землі, яка потребує обнови в Дусі. Дітоньки, будьте молитвою за всіх тих, які не моляться, будьте радістю для всіх тих, які не бачать виходу, будьте носіями світла в темряві цього немирного часу. Моліться і шукайте допомоги та захисту святих, щоб і ви могли прагнути неба й небесних речей. Я з вами й усіх вас захищаю та благословляю Своїм Материнським благословенням. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик."

*Послання Богородиці, Цариці миру,
25 травня 2020 року.*

Роздуми для молитовних груп

Дух Святий перетворює наші життя

Згадаймо хоча б деякі з послань Діви Марії, у яких Вона спонукає нас до молитви Духу Святому: “Дорогі діти! Сьогодні вас закликаю через молитву відкритися Богові, щоб Святий Дух у вас і через вас почав творити чудеса” (25 травня 1993 р.). “Дорогі діти! І сьогодні закликаю вас до молитви, тому що тільки в молитві ви зможете зрозуміти мій прихід сюди. Дух Святий просвітить вас у молитві, щоб ви усвідомили, що повинні навернутись” (25 липня 1995 р.). “Дорогі діти! Сьогодні молюся за вас і з вами, щоб Святий Дух вам допоміг і помножив вашу віру, щоб іще більше прийняли послання, які даю вам тут, у цьому святому місці” (25 червня 2002 р.). “Дорогі діти! І сьогодні вас закликаю відновити молитву у ваших сім’ях. Молитвою й читанням Святого Письма нехай увійде у ваші сім’ї Святий Дух, який оновить вас” (25 квітня 2005 р.).

О. ЛЮБО
КУРТОВИЧ,
ОФМ

Діва Марія пережила на Собі дивовижну силу та всемогутність Духа Святого, і тому усією глибиною Свого материнського серця бажає й прагне нашого навернення та перетворення до нового життя. Отці Церкви називають Її «sacrarium Spiritus Sancti» (святилище Духа Святого). Ми, починаючи з доби середньовіччя, закликаємо Її як обручницю Духа Святого. Дух Святий – дар Отця і Сина. Бог бажає віддати Себе творінню всього, наскільки можливо, і дар цей – сам Дух Святий. В історії людства знайшлося лише одне людське створіння, яке зуміло взяти дар Усевишнього Бога в повноті. Створіння це – Марія, у Якої Бог не зустрів Собі ніякої перешкоди. Вона повністю була віддана Божій волі і натхненню. Усі думки Її, слова та дії – більшою мірою думки, слова та дії Духа Святого, ніж Її власні.

Марія – зрима присутність Духа Святого в цьому світі. Де Вона – там Дух Святий. Дух Святий на землі там, де Вона. Марія була присутня й серед апостолів, коли Дух Святий зійшов на них у вогненних язиках. Церковне мистецтво завжди зображує Її в центрі, ніби вказуючи, що вогненні язики Духа Святого поширюються на інших лише Її за допомогою.

Як говорить св. Августин, «оскільки світ виявився негідним прийняти Сина Божого безпосередньо з рук Отця, Він дарував Його матір Марію, щоб світ прийняв Його від Неї». І як через Марію Він послав Ісуса Христа, так дарує, щоб і сьогодні Христос приходив до людей через Неї. Тому Марія – кращий зразок посередництва між нами й Духом Святим. Не можна, виключивши Марію, прийти до Духа Святого. Як Духом Святим Вона зачала Ісуса, так у деякому сенсі й кожна Її думка та дія були зачаті спонуканням Духа Святого. Саме це те, у чому нам треба наслідувати Марію. Те, що за допомогою Духа Святого сталося в серці й житті Марії, може статися й у серці кожного з нас.

Нехай Діва Марія, обручниця Духа Святого, поведе нас до навернення й зміни нашого серця, щоб ми пережили новизну життя в Бозі через Неї.

Молитва

Маріє, Ти завжди освітлюєш нашу дорогу й стаєш на ній знаком спасіння та надії. Матір Божа, довіряємось Тобі. Ти — Зцілення Хворих. Ти була близько під Хрестом і бачила біль Ісуса, але зберегла сильну віру. Ти знаєш, чого ми потребуємо. Уповаємо на те, що Ти відповіси на наші прохання, щоб ми, як у Кані Галілейській, могли радісно святкувати, коли час випробування закінчиться.

Мати Божої Любові, допоможи нам зрозуміти волю Отця й чинити все, що каже нам Ісус. Він бо взяв на себе наші страждання й також несе наші турботи, щоби привести нас через Хрест – до радості Воскресіння.

Амінь. (Папа Франциск)

Роздуми для молитовних груп

Молитва з Марією за нове життя

*Меджуґор'є - це молитва з Марією.
Тисячі паломників з усього світу
побували в цьому місці й свідчать: «Тут
почалося моє нове життя». Молитися
з Нею - це прийняти нове життя.*

ТЕРЕЗА
ґАЖІЙОВА

Отець Славко любив називати гору Подбрдо - місце перших об'явлень Діви Марії - Вифлеємом. Місцем, де Марія народжує нас для нового життя.

Французький проповідник Даніель Анж назвав Меджуґор'є «пологовим будинком» Діви Марії, де Вона народжує нас для нового життя.

Я пам'ятаю одного молодого чоловіка, колишнього алкоголіка, який хотів покінчити життя самогубством. Він був у психіатрії, і лікар сказав йому: «Вам не потрібні ліки, вам потрібно їхати в Меджуґор'є». Він повірив цьому. Приїхавши в Меджуґор'є, біля ніг Діви Марії на Подбрдо, у молитві з Нею, почув у своєму серці слова: «З сьогоднішнього дня творю в тобі все нове». Це

РОЗДУМИ ДЛЯ МОЛИТОВНИХ ГРУП

було дійсно початком нового життя. Він повернувся додому. Одружився, у нього вісім дітей, робота, молитовна група, він став апостолом Марії в себе на батьківщині. Його сім'я і дім стали місцем нового народження для багатьох інших, тому що вони моляться й конкретно допомагають нужденним.

Святий Людовік Марія Грінйон де Монтфорт говорить: «Марія разом із Духом Святим витворила те найбільше, що коли-небудь було й коли-небудь буде – Богочоловіка; а потім сотворить великі речі в останніх часах. Бог довірив Їй формацію та виховання великих святих, які житимуть у кінці світу; тому що тільки ця виняткова й чудесна Діва може сотворити в єдності зі Святим Духом надзвичайні та чудесні речі».

Часто повторюймо протягом дня молитву, яка сприяє нашому глибокому переображенню та перебігу подій згідно з Божею Волею. Це молитва співпраці Діви Марії і Святого Духа: «Прийди, Святий Духу, прийди через могутнє заступництво Непорочного Серця Діви Марії, Твоєї найулюбленішої обручниці».

Стараючись утілювати в життя послання Марії, розуміємо все ясніше те, що Марія веде нас до Ісуса. Якщо ми віддаємо себе Їй, посвячуємо себе Їй, де б ми

не були, ми усвідомлюємо, що Вона має одну ціль - привести нас до Ісуса. У молитві з Марією усвідомлюємо те, що потребуємо навернення, і наші подальші кроки часто ведуть до сповіді. Тут ми залишаємо старе життя й приймаємо нове.

Коли ми часто приймаємо Євхаристію, поклоняємося Ісусові, роздумуємо над Словом Божим, Святий Дух перемінює нас і робить нас подібними до Марії. Вона називає нас Своїми апостолами, Своїми улюбленими дітьми. Матір знає, що ми самі не зможемо в темряві цього неспокійного часу, і тому Вона невпинно підтримує нас: «Не бійтеся, Я з вами, Я захищаю й благословляю вас...» Страх зникає в присутності того, з ким ми відчуваємо себе в безпеці. Вона підбадьорює нас просити святих про допомогу та захист.

І ще одне - молимося з Марією і святими не тільки індивідуально, але й разом у сім'ї, у групі двох, трьох і більше. Діва Марія каже нам: «Я хочу подякувати вам за те, що робите здійсненням Мій план. Кожен із вас важливий, тому, дітоньки, моліться й радійте разом зі Мною за кожне серце, яке навернулося й стало знаряддям миру у світі. Молитовні групи є сильні — через них, дітоньки, Я можу бачити, що Святий Дух діє у світі».

В Її школі ми знаємо, що поодиноці нічого не можемо, але разом із Нею можемо зупинити зло та змінити цей світ.

Молитва:

Небесний Отче, ми дякуємо Тобі за 39 років об'явлень Діви Марії в Меджуґор'ї. За кожен момент, коли Ти дозволив Марії прийти на землю й молитися з нами. Поєднані з Нею, з усіма ангелами і святими, ми просимо за нове життя для всіх нас, за повернення людства до Тебе.

Прийди, Духу Святий, переміни нас, віднови обличчя цієї землі. Духу Святий, за могутнім заступництвом Твоєї любої Обручниці вчини нас молитвою за всіх, хто не молиться, радістю для всіх, хто не бачить виходу, і світлом у темряві цього неспокійного часу. Амінь.

Дух Святий переображає

“...Сьогодні вас закликаю, щоб відкрили своє серце Духові Святому й дозволили Йому, щоб вас переобразив. Діти Мої, Бог - безмірне Добро, і тому вас як Мати прошу: моліться, моліться, моліться, постіть і надійтеся, що це Добро можливо досягнути, тому що з цього Добра народжується любов. Дух Святий ту любов укріпить у вас, а потім зможете Бога назвати своїм Отцем...” 02.11.2007

“...Ваша душа немирна, бо дух слабкий і втомлений від усіх земних речей. Ви, дітоньки, моліться Духу Святому, щоб Він вас переобразив і наповнив Своєю силою віри та надії, щоб ви були міцні в цій боротьбі проти зла...”. 25.04.2015

“...Нехай вам у тиші Святий Дух говорить, і дозвольте Йому навертати та перемінювати вас...”. 25.07.2006

Наша наступна
молитовна зустріч
відбудеться
в суботу,
06.06.2020.

В цьому місяці **будемо молитися**
за жертви коронавірусу,
за тих, які живуть в страсі захворіти
і за померлих під час пандемії.

ДЕВ'ЯТНИЦЯ ДО 39-Ї РІЧНИЦІ ЯВЛІНЬ БОГОРОДИЦІ У МЕДЖУГОР'І

Дорогі друзі, запрошуємо вас до спільної молитви дев'ятниці – подяки Господеві за всі ласки, які ми отримали завдяки заступництву Богородиці, Цариці миру.

Молитися дев'ятницю розпочинаємо разом з парафією Меджутор'ї 15 червня 2020 року.

Протягом цієї молитвими всі, хто живе у Меджутор'ї, разом щоденно будемо сходити на гору Подбрдо і в такий спосіб молитовно єднатися з вами.

Дев'ятниця складається з молитви на вервиці. Молимося в таких наміреннях:

1 день, 15.06. – молимося за візіонерів;

*2 день, 16.06. – молимося за священників парафії
Меджуґор'є;*

*3 день, 17.06. – молимося за вірних парафії
Меджуґор'є;*

4 день, 18.06. – молимося за керівництво Церкви;

*5 день, 19.06. – молимося за всіх паломників, які
побували у Меджуґор'ї;*

*6 день, 20.06. – молимося за всіх паломників, які
приїдуть до Меджуґор'я;*

*7 день, 21.06. – молимося за здійснення усіх планів,
які має Бог за посередництвом
Меджуґор'я;*

*8 день, 22.06. – молимося за всі молитовні спільноти
та центри в світі, поєднані з
Меджуґор'єм;*

9 день, 23.06. – молимося в наміреннях Цариці миру.

СВЯТЕ ПОЛУМ'Я

На мій погляд, корисно було б прочитати наступну історію. Читайте її спокійно, так, як вона наведена тут. Думаю, після цього ми зможемо краще розуміти й плідно продовжувати наші роздуми.

О. СЛАВКО
БАРБАРИЧ,
ОФМ

«...Це сталося в щойно народженій Республіці Флоренції. Жив там один чоловік на ім'я Раньєро ді Раньєрі. Раньєро разом із хрестоносцями бився заради визволення Гробу Господнього в Єрусалимі. Він славився своєю силою та хоробрістю. Коли штурмували місто, він першим вліз на стіни за Готфридом Бульонським і тому удостоївся честі запалити свічку від святого вогню палаючого перед Гробом Христа. Звільнення Єрусалиму для більшості хрестоносців було достатнім приводом для грабежу, і, за словами блазня, який в ту ніч розважав хрестоносців, ходячи від одного намету до іншого, багато хрестоносців були злодіями й злочинцями перш, ніж покинули свої будинки. Танцюючи в наметі Раньєро, блазень зі спритністю та хитрістю змусив його дати обіцянку, що він зможе донести свій вогонь до самої Флоренції. Сміючись і розважаючись серед п'яних лицарів, Раньєро переконував усіх, що він у силах зробити неможливе. Його зухвала та вперта натура спонукала його зважитися

на крок, характерний скоріше прочанинові, ніж лицареві.

На світанку наступного дня Раньєро взяв свічку, запалену на Гробі Господньому і, загорнувшись у грубий паломницький плащ, щоб захистити полум'я свічки від вітру, відправився крізь ранковий туман в довгу подорож до Флоренції. Зовсім скоро Раньєро зрозумів, що швидко скачка погасить свічку, а його кінь не звик до повільного ходу. Зупинивши коня, він зістрибнув із сідла й спробував сісти на коня задом наперед, щоб своїм тілом захистити полум'я від вітру.

Перетинаючи пустельний степ, на Раньєро напали розбійники. Це була юрба бродяг, які потай стежили за військом. Для нього не склало б труднощів розігнати цю зграю і виїхати. Але не можна було цього зробити, не кинувши свічки. Тому він пообіцяв віддати їм без бою все, чого забажають, якщо тільки вони пообіцяють не гасити його свічки. Вони дуже зраділи пропозиції Раньєро й забрали в нього панцир і коня, зброю й гроші. Єдине, що вони йому залишили, був грубий плащ і дві в'язки свічок. А замість його прекрасного коня залишили йому жалюгідну шапу. Сівши на неї, Раньєро подумав: «Я зовсім перестав вести себе,

як личить лицареві, який переміг у стількох боях. Розумніше покінчити з цією затією, адже я не знаю, що може ще трапитися зі мною через цю свічку». Проте він не здавався. Продовжуючи свій шлях, зустрівся зі всілякими приниженнями й муками. Його співвітчизники, паломники в Єрусалим, кричали йому рідною мовою: «Божевільний!» Коли на нього напали озлоблені пастухи, Раньєро й не думав захищатися, піклуючись тільки про те, щоб зберегти полум'я.

Одного разу Раньєро заїхав у місце, де зазвичай ночують каравани прочан і купців. Народу було дуже багато, але господар закладу все ж знайшов місце для Раньєро та його коня. Раньєро подумав: "Ця людина змилювалася наді мною. Усе-таки розбійники зробили мені послугу, забравши панцир і коня. Без сумніву, я легше проїду по країні з моєю ношею, якщо мене будуть приймати за божевільного". У цю ніч Раньєро був настільки стомлений, що, хоч і закріпив свічку камінням та присів, маючи намір не спати й охороняти полум'я, упав на солому та й заснув. Прокинувшись уранці, його першою думкою було, що сталося з полум'ям. Однак свічки не виявилось там, де він її залишив. Він спробував переконати себе, начебто радіє, що все закінчено і йому не потрібно продовжувати непосильної затії, проте не відчував радості. Йому здавалося безглуздим повертатися назад, до хрестоносців. У цей момент він побачив господаря, який ішов до нього з палаючою свічкою. Він сказав, що зберіг полум'я, оскільки подумав, що це важливо для Раньєро. Щастю Раньєро не було меж. Узавши свічку, він відправився далі.

Він ще довго розмірковував, як змінилося його ставлення до цього полум'я і як він його захищав. Коли полум'ю загрожували дощі, коли шлях лежав через ліванські гори, Раньєро знаходив притулок у печерах. Одного разу він мало не замерз. Він сховав свічку в одній із сарацинських могил, не бажаючи використовувати полум'я свічки для того, щоб зігрітися. Коли він уже почав замерзати, блискавка вдарила в сусіднє дерево й запалила його. Так Раньєро зміг розвести багаття, не користуючись священним вогнем. Надалі він уже перестав дивуватися.

Раньєро був уже в околицях Нікеї. Тут він зустрів лицарів зі Сходу. Серед них був один відомий мандрівник-трубадур. Побачивши Раньєро, який сидить задом наперед у сідлі, у своєму старому плащі зі свічкою в руках, солдати закричали: "Божевільний, божевільний!" Тільки мандрівник-трубадур зупинив їх і, під'їхавши до Раньєро, запитав його, чи здалеку він подорожує.

— Я їду так від самого Єрусалиму, — відповів Раньєро. — Багато разів твоя свічка гасла в дорозі? — Вона горить тим самим полум'ям, від якого я запалив її біля Гробу Господнього, — сказав Раньєро.

На це мандрівник сказав: — Я також один із тих, хто носить полум'я, і хочу, щоб воно горіло вічно. Чи можеш ти, що довів свою свічку палаючою від самого Єрусалиму, сказати мені, що мені робити, щоб полум'я моє ніколи не гасло?

Раньєро відповів: — Пане, це важка робота, хоч і здається маловажливою. Я не порадив би вам брати на себе таке діло. Це крихітне полум'я буде вимагати, щоб ви перестали думати про все інше. Воно не дозволить вам мати коханої, якщо у вас є до того бажання, через нього ви не зважитесь взяти участь у бенкеті. І жодне інше завдання не має бути важливішим для вас. Але особливо я не раджу вам затівати таку подорож, яку затіяв я, тому що жодної хвилини ви не будете почувати себе спокійно. Від скількох небезпек не вберегли б ви полум'я, ви постійно повинні очікувати, що в наступну ж хвилину щастя зрадить вам.

Однак Роберт-мандрівник гордо підняв голову і відповів: — Те, що зробив ти для свого полум'я, напевно, зумію зробити й я.

Наступні події відбуваються вже в Італії.

Одного разу Раньєро їхав пустельною дорогою серед гір. Раптом його наздогнала жінка й попросила дозволити їй взяти вогню від його свічки. — Вогнище в моєму домі згасло, — сказала вона, — діти мої голодують. Дай мені вогню, щоб я могла розпалити пічку та спекти їм хліба! Вона простягнула руку до свічки, але Раньєро підняв її. Він не хотів дозволити, щоб щонебудь запалилося від цього вогню, крім свічок перед образом Святої Діви в церкві

у Флоренції. Тоді жінка сказала йому:

— Дай вогню, пілігриме, життя моїх дітей — це полум'я, яке я повинна втримувати палаючим!

За ці слова Раньєро дозволив їй запалити гніт у лампі від його вогню.

Через деякий час молодий селянин, що стояв край дороги, зняв із себе короткий плащ і з милосердя кинув його проїжджаючому Раньєро. Плащ упав просто на свічку і загасив її. Раньєро згадав тоді жінку, якій дав вогню. Він вернувся до неї й запалив свічку від священного вогню.

Раньєро просувався між прекрасними синіми пагорбами поблизу Флоренції, думаючи про те, що вже скоро він звільниться від свічки. Згадав військові трофеї і своїх друзів в Єрусалимі, які, мабуть, були вражені його зникненням. І раптом Раньєро зауважив, що ці думки про завоювання і пригоди більше не займають його. Раньєро зрозумів, що він вже не та людина, якою був, виїжджаючи за стіни Святого міста. Подорож з запаленою свічкою навчила його радіти всьому лагідному, спокійному і розумному.

Була Паска, коли Раньєро в'їхав у Флоренцію. Але саме тут, під кінець свого шляху, було найскладніше зберегти й донести Святий Вогонь. Тільки-но він в'їхав у міські ворота, безпритульні хлопчачки почали бігти за ним, бажаючи загасити свічку. Раньєро підняв Свічку вище, щоб визволитися від хлопчисьок, але вони бігли нарівні з ним, з усіх сил намагаючись загасити свічку. На вулиці виникла страшна метушня. Біля вікон стояли люди і реготали. Раньєро підвівся з ногами на сідло, оберігаючи свічку. Проїжджав під балконом будинку. На ньому стояла жінка. Вона перегнула через перила, схопила свічку і кинулася з нею в дім. Народ вибухнув голосним реготом і радістю, Раньєро ж похитнувся в сідлі і звалився з коня. Як тільки він опинився на землі, розбитий і непритомний, вулиця миттєво спорожніла.

Коли юрба пішла з вулиці, Франческа, дружина Раньєро, вийшла зі свого будинку із запаленою свічкою в руці. Це вона вихопила свічку з рук Раньєро, стоячи на балконі. Раньєро лежав непритомно, але коли світло свічки впало на його обличчя, він поворухнувся й опам'ятався. Франческа віддала йому свічку. Але Раньєро не зрозумів, хто вона, тому що не давав собі часу глянути на неї. Він не відривав очей від полум'я свічки. Франческа допомогла йому. Він хотів довести цей вогонь до самого собору. Франческа відразу ж впізнала Раньєро, але не могла подумати нічого іншого, крім того, що Раньєро зійшов з розуму. Він не відводив очей від полум'я. Скоро Раньєро почув, що хтось біля нього плаче. Він глянув і побачив, що жінка,

яка врятувала його полум'я і супроводжуюча його до собору, – його дружина. Хвилину він дивився на неї й нічого не сказав. Він увійшов до собору.

Незабаром народу було оголошено, що лицар Раньєро Раньєрі приїхав до Флоренції з Єрусалиму зі Святим Вогнем, запаленим біля Гробу Христа. Найглибша печаль і безнадія Франчески змінилася подивом і щастям. Однак раптово почулися й голоси тих, хто сумнівається, особливо тих, кому перш суворий Раньєро заподіяв біль. Вони вимагали доказів того, що Раньєро дійсно виконав це завдання. Раньєро був приголомшений. — Які в мене свідки? Я здійснив увесь шлях один. Нехай стени й пустелі свідчать за мене. У церкві здійснюється шум. Раньєро боявся, що тепер, біля самого вітваря, полум'я згасне. У собор крізь широко відкриті двері впурхнула раптом маленька пташка. Вона летіла прямо на свічку Раньєро. Той не встиг забрати її, пташка наткнулася на неї і загасила полум'я.

Рука Раньєро опустилася, сльози виступили на його очах. Але святий вогонь запалив її крила. Вона покрутилася з хвилину, немов маленький живий факел, який порхає, під високим зводом над амвоном, потім почала тратити висоту і, нарешті, впала мертва на вітвар Мадонни. У ту ж секунду Раньєро опинився поруч. Він прорвався крізь юрбу й від полум'я, яке пожирало крила птаха, він знову запалив свою свічку. Це й стало справжнім доказом.

З тих пір Раньєро став захисником удів і сиріт, він прожив життя мирно та щасливо разом із Франческою, а жителі міста поважали й любили його. На згадку про зусилля Раньєро весь його рід прозвали «Божевільний Раньєрі». І це стало почесним титулом його нащадків».

**Весна Крмпотіч, Сорочка щасливої людини,
стр. 114-118, Загреб, 1989**

Притча нам зрозуміла. Лицар був налаштований донести полум'я, запалене біля Гробу Христа, і ніщо не здавалося йому нездоланною перешкодою, щоб зберегти полум'я й донести його в рідні краї. Не було таких складнощів, із якими б він не впорався. Коли він знемагав або не знав, як діяти в тій чи іншій ситуації, усе вирішувалося само собою, без його участі, бо намір його було шляхетним. Для нього не склало труднощів віддати свій одяг, обладунки – усе, аби мати можливість мирно й упевненіше далі нести полум'я. Коли всі зовнішні вороги й перешкоди були подолані, почалися внутрішні, невидимі перешкоди: стара гордість, бували приятелі й ті, хто не вірив у правдивість його свідчення або називав його божевільним. Однак усе вирішилося благополучно й набуло сенсу.

Ця притча в контексті християнства означала б насагу до того, щоб зростати в любові, мирі, справедливості, милосерді й готовності жертвувати всім заради того, щоб рости в любові, мирі та примиренні. Як часто маленькі та незначні дрібниці віддаляють нас одне від одного! Скільки разів стара гордість і зарозумілість гасили в нас полум'я любові! Як часто ми всі страждаємо через нестачу любові! І все це сприймається нами, як щось нормальне, і ми виправдовуємо себе... А це справжня шкода!

Дотик Меджугор'я

Звістка з Меджугор'я прийшла в Калінінградську область у жіноче свято - 8 березня 2006 року. Богородиця прикрасила цей день такою новиною. Проїздом із Меджугор'я в Білорусь у Калінінград зайхав о. Олег, який раніше служив на парафії м. Калінінграда, з місіонерами - Готтфрідом Преннером і Луїзою. Вони урочисто й трепетно вручили мені фігурку Богородиці та книгу з посланнями Матері Божої Меджугорської, сказавши, що треба організувати молитовну групу: «Так хоче Богородиця...»

Ці слова мені були не зовсім зрозумілі - я не знала про об'явлення в Меджугор'ї. Але не могла не прийняти цього «завдання», тож стала шукати в Інтернеті, які молитви треба читати - і знайшла Вервицю Миру, яку ми стали молитися в маленькій парафії під Калінінградом після кожної недільної Служби Божої із священником отцем Єжи. Треба було бачити, як трепетно прийняли Богородицю з Меджугор'я літні парафіяни... А на початку липня на молитовній зустрічі в Санкт-Петербурзі ми дізналися трохи більше про Меджугор'є, по приїзді почали молитися Розарій щочетверга в парафії Святого Сімейства м. Калінінграда. Групу супроводжував у молитві о. Віталій, а потім - настоятель о. Олександр. Трохи пізніше у Калінінградській області утворилося ще три молитовні групи, а з 2008 року - група "Маргаритка" з молитвою за одного зі священників.

Складно коротко описати, з якими перешкодами ми зіткнулися, щоб потрапити в Меджугор'є. Через газету "Голос Меджугор'я" ми вийшли на Дануте з Литви, яка готувала групу в Меджугор'є в червні 2009 року в супроводі отця Сігітаса. Ціною поломок двох комп'ютерів ми списалися з

Терезою зі спільноти «Світло Марії», щоб отримати письмове запрошення до Боснії і Герцеговини, а очікувати й роздруковувати запрошення вже довелося на третьому комп'ютері на роботі однієї парафіянки.

Про духовні плоди цієї поїздки важко двома словами сказати... Нас було сім осіб: миряни та монахиня сестра Йоня, 80-ти років, яка з третього року об'явлень постилась і молилася в душі Меджугор'я. Вона сказала, що її 25-річна мрія потрапити в Меджугор'є здійснилася. У кожної з паломниць є спогади про щось сокровенне в цій поїздки. Було дуже багато знаків, що Діва Марія поруч із нами. Для мене Богородиця вимолила в Господа дуже важливу милість... Я залишилася на ніч у церкві в Меджугор'ї, молячись за близьку людину, яка страждає через алкогольну залежність, і в якийсь момент уночі... заснула, як і багато втомлених прочан у храмі. Мені наснилася моя мама, яка пішла в життя вічне 2003 року. Я скаржилася їй уві сні, що не допомагає моя молитва - тож чи потрібна вона взагалі за цю людину?! Мама уві сні сказала мені: "Молися, доню!" Від цих слів я прокинулася за годину до найпершої Меси й почала молитися Розарій. У спільноті «Ченаколо» я залишала молитовне прохання в цьому ж наміренні. А коли молилися Розарій на горі Подбрдо разом із литовською групою, мені "призначили" перекладачку. Її ім'я збіглося з ім'ям моєї мами: Ванда. Це був знак: мама супроводжувала мене в цьому паломництві. З Божою допомогою ця людина справилася із залежністю. Дяка Богові! Повернувшись із паломництва, ми й надалі хотіли зустрітися в такій духовній атмосфері, як у Меджугор'ї. Тому відвідували практично всі молитовні зустрічі в душі Меджугор'я в містах Прибалтики: Вільнюс, Утена, Рига, Шидува, Аглона...

У 2015 році з Калінінградської області вперше (!) відбулася поїздка до Меджугор'я в супроводі монаха вербіста о. Єжі. Таким чином, сімейна пара з нашої молитовної групи потрапила теж уперше в Меджугор'є. Одним із їхніх головних вражень від поїздки стало те, що деякі паломники до неї Розарію не практикували взагалі, а після відвідування Меджугор'я ця молитва стала їх улюбленою. Матір Божа з Меджугор'я вчить постійності в молитві. Адже молитва Розарію об'єднує сім'ю зсередини, а сім'ї - між собою. Я щаслива, що від самого заснування молитовної групи ми читаємо послання й молимося разом із чоловіком. Спільна молитва для подружжя - це цілющий бальзам. І

наша група починалася з сімейних пар із руху «Подружні зустрічі». А в храмі до нас у молитві Розарію приєднувалися наші діти різного віку. Одного разу 4-річний онук удома застав мене, коли я в черговий раз молилася 54 дні Помпейську дев'ятницю, і з дозволу тихенько зі мною сидів - так навчився молитися Розарій. Зараз йому 6 років, рветься "знайомити" з Господом усіх друзів, розповідати про Христа, а в домашній молитві нерідко веде Розарій.

Заклик Богородиці для мене - це Материнські поради й турбота. Як справжні мами не втомлюються повторювати своїм дітям про необхідність берегти себе, щось робити заради власного блага й можуть зробити багато для своєї дитини, так і Небесна Мама робить все можливе, щоб привести дітей Божих до порятунку, нагадуючи про молитву, покаяння, піст... І те, що так довго тривають об'явлення, тільки підтверджує Її любов до нас.

Ми - не найкращі діти Богородиці: є духовні підйоми, є й падіння... Через різні обставини група останнім часом збиралася рідше, у меншій кількості, молимося про потреби один одного вдома, у міру наших сил вливаємося в безперервну молитву Вервиці за мир у всьому світі. Моя тітонька Вікторія, їй 84 роки, радіє від пропозицій брати участь у цій молитві. Усвідомлення єдності християн і можливість одне одному допомагати духовно - це не високі слова. Ми пам'ятаємо з послань Богородиці, що піст і молитва можуть зупинити навіть війну.

Зараз ми дуже сумуємо за спільними молитвами. У ці важкі для всіх дні багато знову об'єдналося в молитві. І народилася ініціатива: у кого дозволяє швидкість Інтернету, молитися в групі онлайн: і 20 осіб з кількох країн приєдналися. Ця онлайн молитовна група - як продовження меджугорської групи в цей непростий період. Дата першої молитовної зустрічі - 13 березня - теж знакова: 13 травня «онлайн-групі» виповнилося 2 місяці.

Вдячні Господу за духовний досвід Меджугор'я, за допомогу Богородиці, за Її молитви за нас, грішних.

Олена, Росія

Безперервна молитва вервиці й піст за мир

Розпочалися 1 жовтня 2014 року. З Божою допомогою та завдяки багатьом, хто відгукнувся, вони продовжуються до сьогодні.

Коли ми молимося й постимо за втілення намірів та планів миру Богородиці, Бог діє через Діву Марію там, де це найбільше потрібно й у найкращий спосіб.

Приєднуйтеся до нас і Ви:
www.mir.com.hr/ua

**Святкове закінчення 33-х денної
підготовки до посвячення себе
Ісусу Христу через Марію
6 червня 2020 року**

**Більше інформації на:
www.svetlomariino.com**

**Онлайн з Меджуґор'я 06 червня 2020 року
в 10.00 (київ. ч.)**

СВІТЛО МАРІЇ

Приносити Ісуса – світло Марії

СПІЛЬНОТА «СВІТЛО МАРІЇ» -
приватне об'єднання вірних.
Члени спільноти хочуть через
наслідування життя Богородиці
приносити Світло - Ісуса -
сучасному світові, молитися та
жертвувати за здійснення
Божих планів спасіння через
Богородицю - у цей час.

Більше інформації:

www.svitlomariji.com.ua

МОЛИТОВНІ ГРУПИ - зазвичай
зустрічаються раз на тиждень на
молитву Розарію в наміреннях
Богородиці й за потреби ближніх,
роздумують над Словом Божим,
посвячуються Непорочному
Серцю Діви Марії.

*Якщо ви бажаєте фінансово підтримати
діяльність спільноти «Світло Марії», це
можна зробити переказом на рахунок:*

Назва отримувача: SVETLO MÁRIINO,
Банк: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank)

Номер рахунку: 5058517603/0900

IBAN: Sk5409000000005058517603

BIC/SWIFT: GIBASKBX IČO: 45743304

Бог винагородить!

Поширення цього видання без змін (цілком) дозволяється і вітається. При копіюванні окремих частин та їх використанні в іншому контексті редакція газети залишає за собою право узгодження. Зв'яжіться з нами за адресою: gospaz@gmail.com

Згідно з декретом папи Урбана VIII і постановою II Ватиканського собору, автор заявляє, що не має наміру випереджувати офіційного визнання Церкви, якій повністю підкоряється. Такі слова, як «об'явлення», «чудо», «послання» і т.д. уживаються в газеті в значенні особистого свідчення.